

MINIKATECHEZE MIMO LITURGICKÝ PROSTOR

0 - 10 let, předškolní věk, mladší školní věk, 1. stupeň ZŠ 1. - 4. třída

Slavnost Nejsvětější Trojice, cyklus A

„Ježíš řekl Nikodémovi: „Tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Bůh přece neposlal svého Syna na svět, aby svět odsoudil, ale aby svět byl skrze něho spasen. Kdo v něho věří, není souzen; kdo nevěří, už je odsouzen, protože neuvěřil ve jméno jednorozeného Syna Božího.“ (Jan 3, 16-18)

Pomůcky, které doporučujeme:
+ balicí papír na stojanu a fixa

Kněž si zavolá děti nadšeně před obětní stůl: „Děti, pojdte dopředu!“
Doporučuje se, aby se sám posadil do podřepu nebo na taburet.

Děti, co myslíte: Jakou cenu máte pro své rodiče?*(dát dětem prostor, nehodnotit)*

To se nedá nikterak vyjádřit, k ničemu přirovnat. Děti jsou pro rodiče to nejcennější a nejvzácnější v životě. Proč? Co myslíte?*(dát dětem prostor, nehodnotit)*

Ne proto, že se o ně musí postarat a jejich zabezpečení, vzdělání, oblečení, ale i péče o zdraví, stojí peníze, ale proto, že děti jsou součástí svých rodičů. Každý z nás, každé dítě, se rodí ze dvou buněk, kdy jedna buňka je tatínkova a jedna mamincina. Bůh to tak zařídil, aby ve zrozených dětech pokračoval život jejich rodičů. Proto je rodičovská láska tak veliká, silná, nepodmíněná. Dnes o tom mluví i Pán Ježíš, když říká: „Tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.“*(dát dětem prostor, nehodnotit)*

To je nepředstavitelná láska. Pán Ježíš pokračuje ve svém rozhovoru s Nikodémem a říká: „Bůh přece neposlal svého Syna na svět, aby svět odsoudil, ale aby svět byl skrze něho spasen.“*(dát dětem prostor, nehodnotit)*

Často mi lidé pokládají otázky: „Proč je ten váš Bůh tak přitažlivý? A proč chodíte pořád do toho kostela? Copak je to tam nějak jedinečné? Vždyť pozemský svět je určitě lepší!“*(dát dětem prostor, nehodnotit)*

Přemýšlím, jak odpovědět. Čtu často Písmo, a srovnávám život s Pánem Ježíšem a pozemský svět. Život s Pánem Ježíšem je úplně jiný.

Katecheta rozdělí plochu papíru na dvě poloviny. Na jedné straně pozemský svět, za druhé straně svět s Kristem nebo svět v kostele. Postupně zapisuje odlišnosti, aby si je děti lépe zmapovaly a zafixovaly.

Ve světě se člověk pokořuje před mocnými, v kostele se klaní Kříži. Lidé žijící v tomto světě jsou silní a činní, v kostele se obracíme ke světcům, kteří jsou již v nebi, ale skrze prosby v naší modlitbě mohou činně zasáhnout do dění v tomto světě.

Abychom věděli, co se ve světě děje, čteme nejnovější zprávy v novinách nebo na internetu, v kostele nasloucháme Písmu, které je staré tisíce let, ale stále platné, aktuální a nápomocné.

Ve světě se vina soudí u soudů a viník je odsouzený, vyloučený a zatracený. V kostele jsou zpovědnice, aby se litující hříšníci napravili a znovu zařadili do práce pro dobro všech. Ve světě je stálý boj o každodenní chléb, v kostele nás čeká stále prostřený stůl pro ty, kteří věří, jsou čistého srdce a tak mohou přijímat chléb věčného života.*(dát dětem prostor, nehodnotit)*

Proto jsem šťastný na cestě ke Kristu, proto jsem šťastný v kostele. Všechno co dělám, dělám k větší slávě Boží. Vyznáváme to v modlitbě, když říkáme: „Sláva Otci i Synu i Duchu Svatému!“*(dát dětem prostor, nehodnotit)*

Moc Vás chválím a děkuji Vám. Běžte teď na svá místa. Znovu Vás kněz zavolá, abyste byly jeho pomocníky při společné modlitbě Otčenáš.